

Příprava na školu

autor: [Jára Bednářová](#) | [Předškolák](#)

Jak by měla vypadat předškolní příprava dítěte na školu? Je to jen hraní nebo už pořádná práce? Můžeme to dělat jen tak nevědomky a halabala, nebo to chce propracovaný systém, aby naše dítě šlo do školy opravdu po všech stránkách skvěle připraveno a zvládlo tak vše, co na něj v tomto velmi náročném období čeká?

Posudte sami....

Přípravu předškoláka si můžeme rozdělit do 3 oblastí. Tu první bychom mohli nazvat:

EMOCIONÁLNÍ PŘÍPRAVA

aneb Povídejme si s dětmi o škole

Hlavním bod však zní – pokud vy sami jako rodiče máte z nástupu svého dítěte do školy obavy, **nikdy to nedávejte před svým dítětem najevo**. Lehce totiž přenesete tento nežádoucí pocit na dítě samotné. Naopak mu třeba povyprávějte své veselé zážitky ze školy.

Upozorněte také své okolí, že si nepřejete, aby někdo **vaše dítě nástupem do školy strašil**. Občas nějaký ten strýček prohodí rádoby vtipnou poznámku ohledně té strašné školy, kde každý jen trpí, a které se dospělí většinou jen zasmějí, ale dítě tuto poznámku mnohdy pochopí úplně jinak a může jej následně pěkně trápit, protože „strejda přece říkal...“.

Ptejte se svých dětí, na jejich pocity:

- Na co se ve škole těšíš?
- Je tu něco, čeho se obáváš?

Snažte se je povzbudit, aby se svěřily se všemi svými obavami. Jedině tak jim můžete skutečně pomoci obavy rozptýlit.

Vysvětlete, co se ve škole bude dít. Nejen, že se tam budou učit a určitě si i hrát, ale také že budou mít přestávky na svačinu, že po vyučování půjdou s paní vychovatelkou na oběd, že si pro něj vždy přijdete ve tři hodiny, když půjdete z práce. Zažila jsem během své práce vychovatelky několik uplakaných prvňáčků, kteří měli postupných odchodem většiny dětí obavy, že jejich maminka na ně prostě zapomněla.

K emocionální přípravě také patří společné **čtení pohádek a knížek**.

I Albert Einstein řekl:

“Pokud chcete, aby vaše děti byly inteligentní, čtěte jim pohádky.”

Tentokrát však sáhněte po nějaké **knížce o dobrodružstvích školáků**. Na trhu je spousta veselých knížek o zážitcích malých školáčků. V knihkupectví i knihovně vám zajisté pomohou s výběrem a je opravdu z čeho vybírat.

PRAKTICKÁ PŘÍPRAVA

aneb Udělej si sám

Trénujte samostatné oblékání, převlékání.

Zde patří i potíže s tkaničkami. Pokud si vaše dítě neumí zavázat tkaničky, pořídte mu obuv na suchý zip. Neučte dítě, že mu někdo ty tkaničky zaváže. Ve školce není učitelka nikdy na převlékání dětí sama – na rozdíl od učitelky v 1. třídě, která sama na celou třídu je a pokud by jen třetina dětí z 25 chtěla zavázat tkaničky, zapnout bundičku, nasadit čepici...asi si dokážete tu časovou prodlevu představit. Nemluvě o nepříjemném pocitu pro samotné dítě, když ostatní kolem něj jsou již připraveni a ono jen nečinně sedí a čeká, než mu někdo pomůže. Věřte, že jen málokterému dítěti tento pocit vlastní neschopnosti mezi vrstevníky nevadí.

Označte oblečení jmenovkou – fixem na textil nebo pomocí nažehlovacího štítku. Neustále se ve škole nacházejí mikiny, které prostě nikomu nechybí a ničí nejsou – do té doby, než přijde maminka. (Tatínkové jsou většinou v těchto věcech stejně bezradní, jako jejich ratolesti.)

Stalo se mi, že jeden chlapec po hodině TV celý uplakaný tvrdil, že nemá kalhoty a ty, co v šatně zbyly, nejsou jeho. Jiný chlapec si skutečně oblékl ty jeho, protože doma měl úplně stejné a prostě si neuvědomil, že dnes má jiné. Naštěstí byly kalhoty podepsané.

Procvičujte chystání věcí do aktovky. Nechte dítě chystat věci samo, pouze pod vaším dohledem. Nechystejte aktovku výhradně jen vy. Vyvarujete se tak výmluv typu: Ale mamka mi ten sešit nedala, mamka mi nachystala aktovku podle rozvrhu na jiný den apod. Nemluvě o tom, že děti, kterým chystá aktovku jejich maminka, většinou **pak ve škole neví, kde co v aktovce mají.**

Učte je proto si dávat sešity do složek, svačinkový box do konkrétní kapsy, naučte je peněženku schovávat do vámi určené kapsičky

v aktovce. Ze začátku to bude sice vyžadovat více vašeho času, ale věřte, že později toto oceníte.

Procvičujte, co o sobě umí dítě říci – jméno, co má rád, co rád dělá... Do praktické oblasti bych zařadila i **procvičování hrubé a jemné motoriky** a tolik opomíjené **uvolňovací cviky** pro pohodový nácvik psaní. Dnešní tak zvaná IPadová generace má velmi tvrdou ruku a málo procvičenou tolik důležitou grafomotoriku. Psaní je pak obtížnější s křečemi v ruce a zádech.

ROZUMOVÁ PŘÍPRAVA

aneb Přišel jsem, věděl jsem, prošel jsem

A tady už patří rozvíjení schopnost a dovedností, které děti využívají při nácviku čtení, psaní a počítání. Jedná se především o rozvíjení zrakových a sluchových schopností a dovedností.

V rámci **zrakové oblasti** zde patří rozvíjení zrakového rozlišování podobných a stranově obrácených tvarů, pravolevá orientace, zraková analýza a syntéza, levo-pravý pohyb očí a zraková paměť.

Ve **sluchové oblasti** se jedná o vnímání a rozlišování zvuků, sluchovou orientaci, sluchové rozlišování, poznávání rytmu slova a rozvíjení a procvičování sluchové paměti. Dále zde patří umění rozložit slova na slabiky a určit počet slabik ve slově, pojmenovat hlásky ve slově – na začátku a na konci slova a složit slovo z jednotlivých hlásek.

Do této oblasti ještě patří takzvané **předmatické dovednosti** – tedy třídění prvků podle tvaru, barvy a velikosti, chápání pojmů: mnoho, málo, více, méně, stejně, před, za, hned před, hned za... určování počtu předmětů do 5 a poznávání základních geometrických prvků.

Emocionální příprava, praktická i rozumová jsou naprosto rovnocenně důležité. Jen společně tvoří opravdu po všech stránkách připraveného předškoláka. Všechny jsou totiž navzájem propojené a jdou spolu ruku v ruce. Navíc, zářím to nekončí, Všechny tyto oblasti děti využívají během celého svého vzdělávání. (Jako fakt!)

UF, je toho celkem dost, že? Ale nepropadejte panice. Toto vše se dá zvládnout hravě a samozřejmě zvesela.

Nenechávejte přípravu dítěte na školu na AŽ PAK. Na žádné až pak už totiž brzy nebude čas... září se blíží a kdo je připraven, není překvapen.